

СВ. СПИРИДОНЪ И СИРОМАХЪТЪ

(Народна приказка)

Живѣлъ нѣкога единъ сиромашъ човѣкъ. Той ималъ две дѣщери готови за омжване. Добре, но нѣмалъ пари да ги омжи. Мислилъ, пресмѣталъ, какво да прави, за да си помогне и най-сетне се сетилъ да иде при Св. Спиридонъ и да му разправи мжката си. Когато отишелъ при него, разплакалъ се сиромашътъ и му казалъ, че ималъ две дѣщери, готови за омжване, но нѣмалъ пари да имъ направи дрехи, както е редно. Когато чулъ Св. Спиридонъ жалостнитѣ му думи, нажалилъ се и той, та извадилъ отъ дѣсниа си кракъ чехъла и му го далъ:

— Ето, братко, — казалъ му той, — вземи този чехълъ и иди съ него при нѣкой богатъ човѣкъ, кажи му, че чехълътъ е мой и за мой хатъръ той ще ти даде пари, да си омжишъ дѣщеритѣ. А ако не ти даде и ако не повѣрва, че чехълътъ е мой дойди пакъ при мене, за да ти дамъ и другия чехълъ.

Взелъ сиромашътъ чехъла и отишелъ при единъ богатъ чорбаджия, та му разправилъ всичко, каквото му казалъ Св. Спиридонъ. Добре, но чорбаджията не само, че не му по-

вѣрвалъ, но го изпждилъ най-грубо отъ кжщата си, като го подигравалъ жестоко. Навелъ глава сиромашътъ и се отправилъ при Св. Спиридона, казалъ му, че единъ чорбаджия се присмѣлъ на неговия чехълъ.

— Ето, — казалъ Св. Спиридонъ, — вземи и другия ми чехълъ, иди при този чорбаджия и му кажи: ако не вѣрва, че чехлитѣ сж мои, нека ги сложи отъ едната страна на едни везни, а отъ другата страна нека слага пари, ще познае тогава, чии сж чехлитѣ.

Взелъ сиромашътъ чехлитѣ и пакъ отишелъ при чорбаджията и му разказалъ, каквото му поржчалъ Св. Спиридонъ. Чорбаджията, за да му се присмѣе повече, взелъ чехлитѣ, сложилъ ги на везнитѣ, а отъ другата страна сложилъ едни дисаги съ пари. Добре, но чехлитѣ останали по-тежки. Очудилъ се чорбаджията, започналъ да слага товари съ парини чехлитѣ все си оставали по-тежки. Тогава чакъ той повѣрвалъ, че тия чехли действително сж на Св. Спиридона и далъ на сиромаша пари не само да омжи дѣщеритѣ си, но и за старини да му останатъ.

